

قانون ثبت نشان جغرافیایی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱

اصطلاحات به کاربرده شده در این قانون دارای معانی زیر می‌باشند:

الف - نشانه جغرافیائی نشانه‌ای است که مبدأ کالائی را به قلمرو، منطقه یا ناحیه‌ای از کشور منتبث می‌سازد، مشروط بر این که کیفیت و مرغوبیت، شهرت یا سایر خصوصیات کالا اساساً قابل انتساب به مبدأ جغرافیائی آن باشد.

ب - کالا، یعنی هرگونه محصول طبیعی و کشاورزی و یا فرآورده‌های آن یا صنایع دستی و یا تولیدات صنعتی.

ج - کنوانسیون پاریس، یعنی مصوبه مورخ ۱۲۶۱ هجری شمسی (۱۸۸۳ میلادی) اتحادیه عمومی بین‌المللی معروف به پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی و تغییرات بعدی آن که به تصویب جمهوری اسلامی ایران رسیده است.

د - تولیدکننده یعنی هر شخصی که به تولید و فرآوری محصولات کشاورزی دامی و غذایی یا ساخت و تولید ابزار صنعتی و مصنوعات دستی اشتغال دارد یا از مواد طبیعی به منظور تولید بهره‌برداری می‌کند یا در تجارت محصولات مذکور فعالیت می‌کند.

فصل دوم - حمایت از نشانه‌های جغرافیائی

ماده ۲

هر شخص یا هر گروه ذی‌نفع می‌تواند درخصوص نشانه‌های جغرافیائی به منظور جلوگیری از اعمال زیر یا مطالبه ضرر و زیان ناشی از آنها در دادگاه اقامه دعوا نماید:

الف - معرفی و انتساب غیرواقعي و گمراه‌کننده مبدأ جغرافیائی کالا.

ب - هرگونه استفاده از نشانه‌های جغرافیائی که مطابق ماده (۱۰ مکرر) کنوانسیون پاریس مصدق رقابت نامشروع باشد.

ماده ۳

الف - نشانه جغرافیائی اعم از این که ثبت شده یا نشده باشد اگر دارای شرایط بند (الف) ماده (۱) باشد، مورد حمایت قرار می‌گیرد و در دعاوی موضوع این قانون، هرگاه نشانه‌ای به ثبت رسیده باشد،

موجود این اماره قانونی است که نشانه ثبت شده، با تعریف بند (الف) ماده (۱) انطباق دارد.

ب - نشانه جغرافیائی مطابق با تعریف بند (الف) ماده (۱) در مقابل نشانه جغرافیائی که مبدأ کالاهای آن به درستی قید شده است ولی به‌طور نادرست به عموم اعلام شود که مبدأ آنها محل دیگری است، مورد حمایت قرار خواهد گرفت.

ماده ۴

نشانه‌های جغرافیائی هم نام اگر واقعی و منطبق با موازین بند (الف) ماده (۱) باشند با رعایت بند (ب) ماده (۳) به طور مساوی مورد حمایت قرار می‌گیرند.

سازمان ثبت اسناد و املاک برای گمراه‌نشدن مصرف‌کنندگان و تضمین رفتار برابر و منصفانه با تولیدکنندگان مربوط، شرایطی را تعیین خواهد کرد که برطبق آنها نشانه‌های همنام از یکدیگر ممتاز گردند.

ماده ۵

نشانه‌های جغرافیائی زیر مورد حمایت نیستند:

الف - نشانه‌هایی که با تعریف بند (الف) ماده (۱) منطبق نباشند.

ب - نشانه‌هایی که برخلاف موازین شرعی، اخلاق حسن و یا نظم عمومی باشند.

ج - نشانه‌هایی که در کشور مبدأ خود حمایت نمی‌شوند یا حمایت از آنها متوقف شده است یا متروک گردیده‌اند، در چارچوب معاهداتی که کشور ایران به آنها ملحق شده است.

ماده ۶

هر شخصی که مرتکب اعمال مندرج در ماده (۲) شود علاوه بر جبران خسارت به جزای نقدی از ده میلیون (۱۰۰۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰۰۰۰) ریال یا حبس تعزیری از نود و یک روز تا شش ماه و یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد. تبصره - در صورت لزوم، دادگاه میتواند به درخواست مدعی خصوصی دستور موقت مناسب صادر کند.

فصل سوم - ثبت نشانه‌های جغرافیائی

ماده ۷

اظهارنامه ثبت نشانه جغرافیائی، توسط اشخاص زیر به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تسلیم می‌شود:

- الف** - هر شخص حقیقی یا حقوقی و همچنین گروههایی از این اشخاص که در مکان جغرافیائی مندرج در اظهارنامه به تولید کالای مذکور در آن مشغولند.
- ب** - هر مرجع صلاحیتدار در امر تولید، توزیع و سیاستگذاری کالای مورد ثبت.

ماده ۸

موارد زیر باید در اظهارنامه قید شود:

- الف** - نام، نشانی، تابعیت و سمت قانونی تسلیم کننده.
- ب** - نشانه جغرافیائی که ثبت آن درخواست شده است.
- ج** - مکانی که نشانه جغرافیائی به آن مربوط است.
- د** - کالائی که نشانه جغرافیائی به آن مربوط است.
- هـ** - کیفیت، مرغوبیت، شهرت و سایر خصوصیات کالائی که نشانه جغرافیائی برای آن به کار می‌رود.
- تبصره** - هزینه‌های ثبت اظهارنامه از مقاضی ثبت دریافت خواهد شد.

ماده ۹

نحوه و مراحل ثبت اظهارنامه به قرار زیر است:

- الف** - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اظهارنامه را از نظر مطابقت با بند (ب) ماده (۵) و مواد (۷) و (۸) این قانون و آئین‌نامه اجرائی آن بررسی کرده، در صورت دارابودن شرایط، آن را آگهی می‌کند.
- ب** - در صورت عدم رعایت شرایط مقرر در بند (الف) ذی‌نفع یا مقام صلاحیتدار می‌تواند بربط آئین‌نامه اجرائی این قانون، اعتراض خود را نسبت به تقاضای ثبت نشانه جغرافیائی به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تسلیم نماید.
- ج** - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور نسخه‌ای از اعتراضی را به مقاضی ثبت ابلاغ می‌کند. مقاضی مکلف است طرف مهلت مقرر به آن پاسخ دهد، عدم ارسال پاسخ از سوی مقاضی درموعده مقرر به منزله انصراف از تقاضای ثبت است.
- د** - هرگاه متقاضی متناسب‌آمیز از اعتراضی ارسال دارد، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور نسخه‌ای از آن را در اختیار معتضد قرار می‌دهد و پس از بررسی نظرات طرفین، درمورد وارد بودن یا نبودن اعتراض تصمیم می‌گیرد.
- هـ** - هرگاه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تشخیص دهد که شرایط مندرج در بند (الف) این ماده رعایت شده و به تقاضای ثبت نیز اعتراض نشده یا اعتراض رد گردیده، نشانه جغرافیائی را ثبت کرده و آگهی لازم را در این خصوص منتشر می‌کند و گواهینامه ثبت را به نام مقاضی ثبت صادر خواهد کرد.

ماده ۱۰

تولیدکنندگان در صورت تحقق شرایط زیر مجازند از نشانه‌های جغرافیائی ثبت شده استفاده کنند:

- الف** - کالا دارای کیفیت، مرغوبیت، شهرت و سایر خصوصیات مذکور در گواهینامه ثبت مربوطه باشد.
- ب** - محل فعالیت تولیدکننده منطقه جغرافیائی مذکور در گواهینامه ثبت باشد.

ماده ۱۱

هر ذی‌نفع یا مقام صلاحیتدار می‌تواند موارد زیر را از دادگاه بخواهد:

- الف** - ابطال ثبت نشانه جغرافیائی که شرایط مقرر در ماده (۵) درمورد آن رعایت نشده است.
- ب** - اصلاح ثبت نشانه، به این علت که نشانه موجود در گواهینامه ثبت با نشانه مورد نظر مطابقت

ندارد و یا این که کیفیت، مرغوبیت، شهرت و یا سایر خصوصیات کالائی که نشانه مبدأ جغرافیائی برای آن استفاده می‌شود، در گواهینامه مربوط ذکر نشده یا ناقص است.

در هر دعوی که بربطق این ماده اقامه می‌شود، دادخواست ابطال یا اصلاح به (مالك نشانه) یا قائم مقام قانونی او ابلاغ می‌شود و به هزینه خواهان از طریق آگهی در روزنامه رسمی و یکی از روزنامه‌های محلی به اطلاع عموم اشخاص ذینفع میرسد.

ماده ۱۲

سازمان ثبت اسناد می‌تواند در صورت وجود اشتباها شکلی با اطلاع ذینفع پس از بررسی دلائل و مدارک مستند نسبت به تصحیح اشتباها تصمیم‌گیری و اقدام کند.

تبصره - چنانچه رفع اشتباها مستلزم تغییر در ثبت نشان باشد این امر تابع مقررات مواد (۷)، (۸)، (۹) و بند (ب) ماده (۵) این قانون خواهد بود.

ماده ۱۳

رسیدگی به اختلافاتی که به موجب این قانون و آئین‌نامه اجرایی آن باید به دادگاه ارجاع شود در صلاحیت دادگاه عمومی و انقلاب تهران می‌باشد.

ماده ۱۴

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، از ثبت هر علامت تجاری برای کالایی که به‌طور غیرواقعي منسوب به مبدأ جغرافیایی شده است یا موجب گمراهی عموم نسبت به مبدأ اصلی کالا می‌گردد خودداری می‌نماید. هر ذینفع می‌تواند ابطال ثبت اینگونه علامت‌های تجاری را از دادگاه بخواهد.

ماده ۱۵

استثنایات مربوط به استفاده کننده قبلی:

الف - این قانون مانع از استفاده مستمر یا مشابه از نشانه جغرافیائی برای کالا و خدمات متعلق به کشور دیگر توسعه اتباع یا اشخاص مقیم ایران که از آن نشانه جغرافیائی به صورت مستمر برای همان کالاهای یا خدمات به مدت حداقل ده سال قبل از تصویب این قانون با حسن نیت استفاده کرده‌اند، خواهد بود.

ب - هرگاه علامت تجاری در ایران با حسن نیت تقاضا یا ثبت شده باشد و یا حقوق مربوط به علامت تجاری از طریق استفاده با حسن نیت تحصیل شده باشد چنانچه موارد مذکور قبل از تاریخ اجرای این قانون یا قبل از حمایت از مبدأ جغرافیائی در کشور مبدأ باشد، این قانون به قابلیت ثبت یا اعتبار ثبت علامت تجاری، یا حق استفاده از علامت تجاری براساس این که این علامت تجاری عین یا مشابه نشانه جغرافیائی است، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ج - این قانون درمورد نشانه جغرافیائی متعلق به کشور دیگری برای نوعی کالاهای یا خدمات که عین واژه متدالو در زبان رایج در ایران به عنوان نامی متدالو برای آن کالاهای و خدمات باشد قابل اعمال خواهد بود.

د - درخواست مقرر در فصل دوم این قانون، علیه استفاده یا ثبت علامت تجاری، باید ظرف مدت پنج سال پس از این که استفاده سوء از نشان مورد حمایت برای عموم در ایران معلوم شد یا پنج سال پس از تاریخ ثبت علامت تجاری در ایران، تسلیم گردد مشروط بر این که علامت تجاری ثبت شده تا آن تاریخ منتشر شده و تاریخ مذکور زودتر از تاریخی باشد که استفاده سوء برای عموم در ایران معلوم شده است و همچنین مشروط بر این که نشانه جغرافیائی با سوء نیت استفاده یا ثبت نشده باشد.

ه - این قانون به هیچ وجه به حقوق اشخاص درخصوص استفاده از نام خود یا نام سلف خود در تجارت لطمه‌ای نخواهد زد به استثناء مواردی که نام مذکور به طریقی استفاده شود که سبب گمراهی عموم گردد.

ماده ۱۶

آئین‌نامه اجرایی این قانون شامل موارد و تعریفه هزینه‌های مربوط به اظهارنامه‌های ثبت نشانه‌های مبدأ جغرافیایی طرف شش ماه از تاریخ تصویب بارعاابت مفاد این قانون و کنوانسیون‌های مربوط که دولت ایران به آنها ملحق شده توسعه سازمان ثبت اسناد و املاک کشورتهیه می‌شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه میرسد. موارد تعرفه‌های مذکور هر سه سال یکبار قابل تجدیدنظر است.